

Preek zondag 1516, voor 14 april 2019mi HA, nr 590, JWB.

votum en zegengroet		
zingen	Opw 681	
gebed		
formulier 1	'Christus gedenken'	
belijdenis	Gk 175a	
viering	Joh 19:30; volbracht	6
zingen	LvdK 87 (1973):4 al onze boosheid...	
lezen	Lucas 23:44-49	7
zingen	Ps 31:7,8,9	
tekst	zondag 16	
preek		
zingen	via dolorosa	
gebed		
collecte		MT
zingen	Gk 213:1,2,3	
zegen		

viering	Joh 19:30; volbracht	6
zingen	LvdK 87 (1973):4 al onze boosheid...	

1^e tafel middag: Volbracht

Vanmorgen 1^e 5 woorden van Jezus. Beeld: oog voor anderen: vergeef, opent het paradijs, blijft zorgzaam voor anderen, diepste lijden van verlaten, wij niet meer verlaten, roept om drinken om omstanders toe te spreken. Dit is het einde: volbracht: gedaan wat gedaan moest worden. Zo later na opstanding: moest de Christus niet lijden? 'alles is in orde': vergeving is rechtvaardig.

1

Uitleg HC

- Zondag 1: eigendom, leven en sterven
- Ellende verlossing dankbaarheid
- Zondag 16 in deel 2: uitleg van geloof: Vader Zoon Geest
- Zondag 16: werk van priester (offeren), werk van koning en profeet ook.
- Vragen en antwoorden doornemen
 - 40: vernederen, betalen (volbracht)
 - 41: speer, getuigen: alles wat ons overkomt
 - 42: pijnlijke vraag, anderen zelf. Gods geduld, bekend maken. Volbracht zit hier achter, vanuit eeuwig leven denken, preek
 - 43: sappen gaan weer stromen, nieuwe leven begonnen, te zien. Karakter van de dood: contact weg. Nu weer contact: te zien.
 - 44: vorige week: vloek en hel. Gaat hier over de ruil.

Gemeente van Christus, gasten,

(**in uw handen...**) 'Hoe was het in Afrika?'

Veel mensen vragen dat aan Yvonne en mij.

Voor wie dat niet weet: Jorrit en Elianne (zoon en vriendin) wonen in Afrika en wij zijn daar naar toe geweest.

Hoe was het in Afrika?

Ik antwoord door alles te vertellen over de reis: hoe snel je met de intercity direct op Schiphol bent, hoe lang we moesten wachten voor de douane. Ik vertel welke films ik onderweg gezien heb, dat de stoel naast me leeg was, maar de persoon voor me irritant de hele reis de stoel in slaapstand had. Ik vertel over het eten en hoe onhandig dat eigenlijk eten is en dat ik jaloers kijk naar de mensen in de businessclass.

Hoe was Afrika?

En ik vertel alleen over de reis.

Dat is vreemd.

(klik) Ik vertel niets over het werk van Jorrit of de school van Elianne, niets over het land, over de big five.

Iedereen zou dat maar gek vinden.

Lijkt dat op onze maatschappij als het gaat om ons leven?

Erg bezig met de reis en niet of nauwelijks met de bestemming?

Alle aandacht gaat naar de tijd tussen je geboorte en overlijden.

Hoe leef je, hoe wordt gelukkig, wat is het meest prettig.

Maar wat er na komt, of er wat komt, hoe dat is: geen aandacht voor.

Over 'na de dood' praat je niet, haast buiten beeld.

Dat is toch gek?

Je gaat op vliegvakantie, gedoe van inchecken en koffers, vliegen, spanning en landen, op je koffer wachten, in de hitte je hotel zoeken.

Eindelijk zit je met je cocktail op het terras, dan zeg je: 'hè, hè, nu is de vakantie echt begonnen'.

(klik) *De bestemming is belangrijker dan de reis.*

Zo wil ik vandaag preken over 'sterven'.

Door de Heer Jezus kunnen we over de dood denken vanuit de bestemming.

Als christenen zijn we op weg, we gaan met de Heer Jezus mee naar de nieuwe aarde, eventueel met een tussenstop in de hemel.

Vanmiddag wil ik ons helpen te denken vanuit die bestemming.

Voor wie zich afvraagt of mijn voorbeeld van de vliegreis wel klopt: straks heb ik nog een ander voorbeeld.

Hou tot die tijd dit vast: de bestemming is belangrijker dan de reis.

Op de eeuwigheid is ons leven hier en nu een minimale periode.

(klik) *Denk vanuit dat eeuwige leven.*

Dat kan; dat hebben we vandaag gevierd.

Laat ik het uitleggen.

Onze God is leven, maakte het leven, Hij is de bron van leven.

En wat is dood?

Laat ik het uitleggen met een bloem of vrucht.

Als je die plukt, dan is hij niet direct dood.

Maar hij gaat dood.

Je ziet het nog niet direct, maar na een tijdje wel.
Dat is per plant verschillend.
Pluk je een appel, die blijft nog een tijd lang goed.
Pas na een paar weken gaat hij rotten.
Een narcis, pluk je die en zet je die in het water, die groeit zelfs nog een tijdje door.
Maar ze gaan dood.
Een klaproos, die zijn binnen een uur al uitgevallen.

Kom je los van de bron van leven ga je dood.
Los van God gaat een mens dood.
Zonde, kwaad, opstand tegen God, dat maakt ons los van God.
Dat is dood.
Het loon dat de zonde geeft, is de dood, zegt Paulus¹.
Het verbreken van de band met God, dat geeft de dood op aarde.
Afgebroken van onze wortel; het kan lang duren, het kan kort duren: alle mensen moeten sterven.

En het wonder van God is: herstel van contact tussen God en ons.
En daarmee opheffen van de dood.
Het gaat om de verbondenheid met God; eeuwig leven noemt de Heer Jezus het²; wie met de Heer Jezus leeft, die heeft nu al eeuwig leven.
Ja, de verbinding met God is hersteld, er stroomt weer leven in ons.

Wij hebben vrede met God, zegt Paulus in Romeinen 5:1-2.
Op grond van geloof, vrede met God, door de Heer Jezus Christus.
Dank zij Hem toegang gekregen tot Gods genade.
Dat biedt de Heer ons aan.
We leggen ons leven in handen van God.
Daarin zeggen we de Heer Jezus na.
Hij zei dat aan het kruis: in uw handen leg ik mijn geest.

Jezus' laatste woorden aan het kruis.
Hij stierf niet door uitputting, machteloos, het leven uit Hem geslagen.
Nee, Hij legde het leven af, zoals Hij gezegd had³.
Hij boog het hoofd en gaf de Geest.
En... Hij nam paasmorgen het leven weer op, ook gezegd van tevoren⁴.
Hij is niet gebonden aan sterfelijkheid.
Hij onderging die sterfelijkheid, echt, helemaal en nam het leven weer op.

En Hij nam ons mee.
Wij gingen met Hem de dood in en staan op in een nieuw leven⁵.
Jezus gaf zijn leven in handen van de Vader.

¹ Romeinen 5:12; 6:23

² Johannes 11:25

³ Johannes 10:18

⁴ Johannes 10:18 + lijden aankondigingen

⁵ doopsformulier

Dat deed Hij voor ons.
En wie bij Hem hoort, daarmee is de verbinding hersteld.
Ook wij hebben dat eeuwige leven.
Zo kunnen we praten over dood en over sterven.
Ook wij kunnen onze geest in de handen van God leggen.
Wie bij de Heer Jezus hoort, heeft eeuwig leven.

Ergens anders zegt Paulus dat de engel van de dood weg is⁶.
Een mooi beeld.
Een wesp of een mug, die steekt.
Als die niet meer kan steken, misschien lastig of irritant als een mug rond zoemt.
Maar als je weet dat die niet steekt, kussen op je hoofd en verder slapen.
Het erge van de mug is weg.
Het erge, het ergste van de dood is weg.
Dat is het evangelie.
Wie bij de Heer Jezus hoort, is op reis, na de dood komt het belangrijkste nog.
Dit leven is een detail vergelijken bij alles wat er nog komt.

Ik zeg straks ook nog iets zeggen over het pijnlijke van de dood.
Maar mag ik dit alvast benadrukken.
Denk vanuit het eeuwige leven!
Hierin zijn we echt anders dan wie zonder de Heer Jezus leeft.
In ons praten over de dood, daarin kunnen we iets moois laten zien.
In onze maatschappij is de dood een lastig onderwerp.
De meeste mensen hebben een vaag geloof, ontlopen dit onderwerp liever.
Het blijkt ook lastig om te leven zonder geloof in leven na de dood.
Rond dood raken mensen vaak cynisch of oppervlakkig.

Wees blij met je band aan de Heer.
We zijn een plant, die weer vastzit aan de wortel!
Denk vanuit de bestemming.
Praat regelmatig positief en hoopvol over alles wat God belooft.
Je leven hier wordt er ook zoveel mooier van.
De reis kleurt door je bestemming.
Twee mensen zitten in een vliegtuig; de één op weg naar een lastige klant.
De ander gaat op bezoek naar zijn kinderen.
Dezelfde reis, maar de één heeft voorpret, de ander niet.
Denk vanuit de bestemming,

(klik) *Dat maakt je opgewerkt.*
Maak ik het niet te positief?
Is het niet logisch om op te zien tegen de dood?
Mag een christen er niet bang voor zijn?
De dood wordt toch ook 'de laatste vijand' genoemd⁷?

⁶ 1 Korinte 15:55

⁷ 1 Korinte 15:26

Je kan opzien tegen de periode voor je sterven, een ziekbed, een ongeluk, het lijden, de aftakeling.
We maken dat mee soms bij anderen, onze ouders, mensen in de gemeente.
Een mens verliest zijn waardigheid; je voelt het verbroken contact.
Je kunt er tegen op zien, dat je aangevallen wordt op je geloof.
Ja, bang om te sterven, het is logisch; we zijn als mens gemaakt om te leven.

Daarom, dit geloof, het evangelie, dat alles volbracht is.
Het evangelie dat je je handen vol vertrouwen in de handen van de Heer legt.
Dat moet je voeden.
We hebben het nodig om het steeds weer te horen.
Omgaan met de dood, als christen kun je deze angsten onder ogen zien.
En ze in handen van God leggen.

Paulus zegt het zo: van twee kanten word ik getrokken: aan één kant verlang ik er naar te sterven en bij te Christus zijn.
Dat is het allerbeste.
Aan de andere kant is het beter dat ik hier op aarde blijf⁸.
Keus uit twee goeden, dat is zijn levenshouding.
De bestemming is het beste, maar de reis is ook belangrijk.
Dit zo zien, dat moet je leren, dat moet je oefenen.
Leren, oefenen in verder te kijken dan de reis.

En dat maakt de reis makkelijker.
Als we weer vastzitten aan de wortel, dan houden we het leven; we zijn begonnen aan het eeuwige leven.
Dat beeld van wortel en tak heeft de Heer Jezus zelf ook gebruikt.
Ik ben de ware wijnstok; blijf als rank aan de wijnstok⁹.
Verbonden aan Christus, verbonden aan de bron, het helpt ons in ons leven hier en nu.
Opgewekt in het leven staan.
Dat is ten eerste weten dat alles goed komt; verbonden aan het leven, voor eeuwig.
Verbonden aan onze goede God.

En dan kun je ontspannen met de Heer leven.
De Heer vraagt van ons gehoorzaamheid; doen wat Hij zegt.
Hoe werkt dat?
Niet door dwang.
Niet door je geweten te bespelen, niet door angst voor de gevolgen.
De sappen van Christus zijn weer gaan stromen nu we aan Hem verbonden zijn.
Hij maakt ons opgewekt.

Achter gehoorzaamheid en de Heer Jezus volgen zit vertrouwen.
Hoe meer je leeft met het evangelie van verlossing, hoe makkelijker volgen

⁸ Filippenzen 1:23-24

⁹ Johannes 15

wordt.

Vertrouwen is twee dingen.

Vertrouwen over de bestemming.

Het draait niet om de reis, maar om de bestemming.

Als het je vertrouwen is, dat dit leven hier tijdelijk is, dat leven hier vooral een roeping is, leven met God offers vraagt, omdat er zoveel nog komt, dan wordt het makkelijker.

Natuurlijk, de businessclass is fijner vliegen, maar hoe meer zin in de bestemming, hoe minder je er mee zit dat de reis niet zo comfortabel is.

Straks ben je er.

Vertrouwen, denken vanuit de eeuwigheid, opgewekt zijn, dat helpt om Christus te volgen.

En het tweede is: vertrouwen in de grootheid van God.

Christus liet zijn wijsheid zien.

Hij liet aan het kruis de uiterste liefde voor ons zien.

We vertrouwen dat God alles beter weet.

Het plan van verlossing, niet na te rekenen, niet te snappen.

Alleen van onder de indruk te komen.

Ik vertrouw Hem.

Hij weet alles beter, mijn afgestorven hersencellen snappen niet alles.

Dat komt nog wel, maar nu geef ik mij over aan Hem.

Doe gewoon wat Hij zegt.

Opgewekt denken vanuit de eeuwigheid.

Vertrouwen, veel met de Heer bezig zijn.

Mis Zijn onderwijs niet, het voedt je, het verhoogt je voorpret.

Het maakt je opgewekt (**klik**) en geeft moed.

Waarom moeten wij nog sterven (vraag 42)?

Als alles al volbracht is, als we al eeuwig leven hebben, waarom nog sterven?

Ik vind het altijd een verdrietige vraag, voor jezelf.

Meer nog voor onze geliefden.

Waarom moeten we de eeuwigheid bereiken door de poort van verdriet en lijden?

Waarom is onze verlossing door lijden heen?

De Heer heeft geduld; Hij wil mensen bereiken, het evangelie over de hele wereld.

Hij vraagt geduld.

En wat een pijn geeft de dood.

En wat een verschillen ook.

Kinderen die sterven, mensen die jong sterven, of onverwacht.

Anderen na jarenlange aftakeling.

Een preek over de dood, dat doet pijn.

Als je moeder overleden is, je vader.

Als je een klasgenoot, een vriend of vriendin verloren hebt.

Als je een goede band hebt met je opa of oma en die is ziek, gaat sterven.
We krijgen er allemaal mee te maken, vroeg of laat.
En het doet pijn om daar over te horen en over te praten.

En toch praat ik er over.
Ook over je eigen dood.
Wij allemaal zullen een keer sterven.
Daar over nadenken, het vraagt moed.
En het evangelie geeft moed.
De Heer vertelt over sterven, over de toekomst, over eeuwig bij Hem zijn.
Hij wil ons voorbereiden.
Wees voorbereid.
Je kunt zomaar neervallen als je de marathon loopt.
Het leven is kwetsbaar; je kunt een ongeluk krijgen, een ziekte.
Wees voorbereid.

Ik zei het al: in onze maatschappij lijkt de dood weggestopt.
Niet teveel over nadenken, niet mee bezig zijn.
Alle aandacht gaat naar de reis, niet naar de bestemming.
Zorg ervoor dat de reis zo lang mogelijk is en comfortabel.
En de bestemming, we zien wel.
Als christen hebben we meer.
We weten van bevrijding; de dood is doorgang naar het eeuwige leven.
Hier met de Heer leven, dan met de Heer blijven leven, voor eeuwig.

Dan kan je moed hebben je dood onder ogen te zien.
Het is liefhebben van je naaste om je goed voor te bereiden op sterven.
En heb je je voorbereid, dingen doordacht, juist dan kan je ook meer ontspannen onderweg zijn.
Daarom een paar praktische dingen¹⁰.
Dingen die belangrijk zijn voor je geliefden als u/ jij plotseling er niet meer bent:

- a. weten ze hoeveel je van hen houdt?
Als je er ineens niet meer bent, heb je vaak genoeg tegen je geliefde gezegd, dat je blij met ze bent?
Met je vrouw, je man, je kinderen, je ouders, broers zussen?
Weten je neven en nichten dat je trots op ze bent?
Zeg het op tijd.
Krijg je een andere baan of ga je met pensioen, je hoort soms onverwacht waardering.
Hoe goed had het je gedaan dat eerder te horen.
Daarom: laat je geliefden en collega's dit soort dingen weten.
Maak ook dingen goed, praat meningsverschillen uit.
Wees voorbereid; je kunt er plotseling niet meer zijn.
Naastenliefde is, dat je dingen op tijd gezegd hebt.

¹⁰ Ontleend aan René van Loon, gaan voor God, Zoetermeer 2010, blz. 128vv

- b. het tweede: weet je omgeving wat je gelooft?
Weten ze hoe je verhouding met de Heer is?
Heb je een lievelingslied?
Praat eens over de inrichting van een begrafenis.
Hoe word je herinnerd als je overleden bent?
Geen idee hoe je met God leefde?
Of iemand met een diepe liefde voor de Heer?
Leef in goed contact met de Heer en laat het je geliefde weten.
- c. Nog iets: praat eens over de tijd dat jij er niet meer bent.
Hou er rekening mee, dat je weg kunt vallen; ben je getrouwd, heb je een gezin, trek je niet terug uit andere contacten.
Wees er op voorbereid, dat je alleen kan komen; hou met meer mensen contact.
En ben je getrouwd, praat eens over eventueel hertrouwen, ook met je kinderen.
Geef de ander ruimte voor een volgend leven; als jij er niet meer bent, mag de ander beslissen zonder jou, mag hij of zij een andere mening hebben dan jij.
Praat er eens over, dat als de ander wegvalt er ook weer ruimte komt om te lachen, nieuwe wegen inslaan.
Dat is naastenliefde, reëel omgaan met de wetenschap dat we allemaal zullen sterven.
Wie vanuit de bestemming leeft, kan die moed hebben en maakt het leven tegelijk meer ontspannen.
- d. En ten slotte praktische zaken: zijn je papieren op orde?
Kunnen mensen bij je wachtwoorden komen?
Ben je donor?
Is je hypotheek goed geregeld en je inkomsten?
Weet de ander hoe de wasmachine werkt en waar de polissen liggen?
Weet de ander hoe je abonnementen moet opzeggen?
Wat gebeurt er met je bezit?
Komt daar ruzie van?
Zijn er vertrouwelijke documenten of bestanden die vernietigd moeten worden?
Regel deze zaken op tijd.
Wees er op voorbereid, dat je weg kunt vallen.

Denk vanuit het eeuwige leven, dat maakt je opgewekt en geeft je moed.
Ook voor deze dingen.
Laten we als christenen daarin een ontspannen voorbeeld zijn voor wie niet over de dood durft te denken.
Oefen in praten over de dood; durf je overlijden onder ogen te zien.
Oefen in rust vinden bij de Heer.
Onze God belooft ons zoveel; we zijn op weg, het wordt alleen maar beter.
Leef daaruit.
Wie met de Heer leeft, je weet dat je kwetsbaar bent en tegelijk: onaantastbaar.

En dat maakt genieten anders.

Ik hoor het van wie weet niet meer lang te leven.

Genieten wordt anders: meer bewust, meer als een cadeau.

Laten we allemaal zo de moed hebben om over de grens van de dood te denken.

We zijn kwetsbaar, maar onaantastbaar.

(klik) *De bestemming is belangrijker dan de reis.*

Denk vanuit de bestemming

dat maakt opgewekt

en geeft moed

verbonden met de Heer Jezus.

Ten slotte: de bestemming is belangrijker dan de reis.

Daar begon ik de preek mee.

Je praat niet alleen over je vliegreis als je naar je kinderen gaat in Afrika.

Het gaat om het verblijf daar.

Is dat voorbeeld niet overdreven als vergelijking voor ons leven op aarde?

Ons leven hier is toch ook belangrijk?

Hier leef je toch ook al met de Heer?

Misschien ga je nooit op vliegvakantie, maar hou je meer van het reizen zelf?

Zodra je in auto of trein stapt, dán is je vakantie begonnen.

De reis is onderdeel van de bestemming.

(klik) Ook dat is een goed voorbeeld voor ons leven met de Heer.

Het draait om het gezelschap.

Wie hier met Christus leeft, blijft voor altijd met Hem leven.

Onderweg verbonden met de Heer Jezus, dan blijft dat.

Dat is het evangelie; we leggen ons leven in handen van de Heer.

En daar blijft het.

Dit is wat de Heer Jezus zei (Johannes 6:37,39): wie bij Mij komt, zal Ik niet wegsturen (...), maar Ik laat hen opstaan op de laatste dag.

Amen.

Ds.Jaap Boerma

14 april 2019

GKv Rotterdam-Noord/Oost